

II SA/Wa 687/12 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

LEX nr 1351904

Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

z dnia 13 lipca 2012 r.

II SA/Wa 687/12

UZASADNIENIE

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia WSA Eugeniusz Wasilewski.

Sędziowie WSA: Andrzej Górąj (spr.), Danuta Kania.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2012 r. sprawy ze skargi D. A. na postanowienie Komendanta Głównego Policji z dnia (...) marca 2012 r. nr (...) w przedmiocie odmowy wydania zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni palnej myśliwskiej

- 1.** uchyla zaskarżone postanowienie, oraz utrzymane nim w mocy postanowienie organu pierwszej instancji
- 2.** stwierdza, że zaskarżone postanowienie nie podlega wykonaniu w całości
- 3.** zasądza od Komendanta Głównego Policji na rzecz D. A. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania

Uzasadnienie faktyczne

Pismem z dnia (...) października 2011 r. D. A. wystąpił do Komendanta Wojewódzkiego Policji w S. o wydanie zaświadczenia uprawniającego go do nabycia jednego egzemplarza broni palnej myśliwskiej w celach łowieckich.

Komendant Wojewódzki Policji w S., działając na podstawie art. 219 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) - dalej: k.p.a., w zw. z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 z późn. zm.), postanowieniem z dnia (...) listopada 2011 r. nr (...) odmówił wydania ww. zaświadczenia.

Pismem z dnia (...) grudnia 2011 r. wymieniony wniósł zażalenie na ww. postanowienie do Komendanta Głównego Policji.

Komendant Główny Policji po rozpatrzeniu przedmiotowego zażalenia, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 141 § 1 w zw. z art. 144 oraz art. 219 i art. 268a k.p.a. oraz art. 9 ust. 1 i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 z późn. zm.), postanowieniem z dnia (...) marca 2012 r. nr (...), utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W uzasadnieniu wymienionego rozstrzygnięcia organ wyjaśnił, że D. A. decyzją Komendanta Wojewódzkiego Policji w S. z dnia (...) września 1999 r. otrzymał pozwolenie na posiadanie broni palnej myśliwskiej do celów łowieckich. Na podstawie ww. pozwolenia KWP w S. wydał stronie dwa zaświadczenia uprawniające ją do nabycia łącznie dwóch egzemplarzy broni palnej myśliwskiej. Wskazano, że strona nabyła jeden egzemplarz kompletnej broni palnej myśliwskiej z wymienną lufą oraz dodatkową lufą. W dniu (...) października 2011 r. D. A. złożył do KWP w S. wniosek o wydanie zaświadczenia uprawniającego do nabycia kolejnego egzemplarza broni palnej myśliwskiej. Następnie pismem z dnia (...) listopada 2011 r. KWP w S. wskazał stronie, iż w związku z posiadaniem przez nią wskazanej broni wraz z wymiennymi lufami nie ma możliwości wydania jej żądanego zaświadczenia, natomiast jeśli chce ona posiadać kolejne egzemplarze broni do celów łowieckich, powinna wystąpić do tego organu z wnioskiem o wydanie nowego pozwolenia. D. A. nie zgadzając się z ww. stanowiskiem ponowił swoje żądanie wydania zaświadczenia. Wobec powyższego KWP w S. postanowieniem z dnia (...) listopada 2011 r. odmówił stronie wydania przedmiotowego zaświadczenia, podnosząc, iż w ramach posiadanego pozwolenia na broń z 1999 r. strona może posiadać tylko jeden egzemplarz broni palnej myśliwskiej i w ramach tego pozwolenia nie ma możliwości zakupu kolejnej broni. Od ww. postanowienia strona złożyła zażalenie do KGP.

Organ II instancji po przeprowadzeniu analizy materiałów przedmiotowego postępowania zgodził się ze stroną, iż pozwolenia na broń wydane pod rządami ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych, po jej uchyleniu i wejściu w życie ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, zachowały swoją ważność. Tym samym, w ocenie KGP, strona nie musiała odnawiać posiadanego pozwolenia po wejściu w życie nowych przepisów prawa, jak również usankcjonowany został stan jej posiadania w zakresie ilości broni na dzień 10 marca 2011 r. (data, od której zaczęły obowiązywać przepisy ustawy o broni i amunicji). Organ odwoławczy uznał, że brak jest podstaw, by twierdzić, że można nabywać kolejne egzemplarze broni z mocy uchylonej ustawy, natomiast, w ocenie KGP, w celu nabycia kolejnych egzemplarzy broni strona winna złożyć wniosek do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji o wydanie jej nowego pozwolenia na broń, wskazując ilość wnioskowanej broni. W związku z powyższym, w ocenie KGP, postanowienie organu I instancji było zasadne.

Pismem z dnia 13 marca 2012 r. (data stempla pocztowego na kopercie zawierającej skargę) D. A. złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na postanowienie Komendanta Głównego Policji z dnia (...) marca 2012 r. nr (...), wnosząc o jego uchylenie, uznanie, że skarżący posiada uprawnienie do nabycia kolejnych egzemplarzy broni myśliwskiej, zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych oraz wydanie postanowienia sygnalizacyjnego, o jakim mowa w art. 155 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 270) - dalej: p.p.s.a.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu pominięcie zasad postępowania, brak podstaw prawnych, podjęcie rozstrzygnięcia na podstawie błędnej interpretacji obowiązujących przepisów, zmierzającej w kierunku obciążenia skarżącego kosztami badań lekarskich i opłat związanych z wydaniem "nowej decyzji pozwolenia na broń myśliwską".

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonym postanowieniu.

Uzasadnienie prawne

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 z późn. zm.), sąd administracyjny sprawuje wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę pod względem zgodności z prawem skarżonej decyzji administracyjnej. Jest więc to kontrola legalności rozstrzygnięcia zapadłego w postępowaniu administracyjnym, z punktu widzenia jego zgodności z prawem materialnym i procesowym.

Oceniając przedmiotowe postanowienie według powyższych kryteriów, uznać należy, iż powinno zostać wyeliminowane z obrotu prawnego, jako wadliwe.

Istota sprawy w niniejszym postępowaniu sprowadzała się do oceny zasadności żądania strony wydania zaświadczenia uprawniającego do nabycia jednego egzemplarza broni palnej myśliwskiej, przez pryzmat art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525).

Zgodnie z treścią wyżej powołanej normy prawnej, na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń, wydaje się zaświadczenie uprawniające do nabycia rodzaju i liczby egzemplarzy broni, zgodnie z pozwoleniem, i amunicji do tej broni.

Treść przywołanego przepisu wskazuje na to, że koniecznym do tego, aby dana osoba mogła uzyskać zaświadczenie uprawniające do zakupu broni jest spełnienie łącznie dwóch przesłanek:

- osoba ta musi posiadać pozwolenie na broń,
- żądane zaświadczenie dotyczyć musi zakupu rodzaju broni tożsamego z tym, na jakie opiewa posiadane przez stronę pozwolenie.

Przy czym, podkreślenia wymaga ta okoliczność, iż chodzi tu o posiadanie ważnego pozwolenia na broń. Ustawodawca nie dokonywał bowiem w omawianym przepisie rozróżnienia na pozwolenia wydane na podstawie niniejszej ustawy, czy też ustawy poprzednio obowiązującej (ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych). Doszukiwanie się zaś istnienia takiego rozróżnienia pozostawałoby w sprzeczności z racjonalizmem ustawodawcy tworzącego przepisy prawa. Skoro bowiem twórca aktualnej ustawy o broni i amunicji wprowadził przepisy, mocą których zachował ważność pozwoleń na broń wydanych pod rządami ustawy z 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych, to nieracjonalnym byłoby zakładanie, iż dawniej wydane pozwolenia nie są równe w zakresie przyznawanych uprawnień z pozwoleniami udzielanymi na podstawie obecnie obowiązującej ustawy. Taki brak równości w traktowaniu ww. pozwoleń nie wynika bowiem z przepisów aktualnej ustawy o broni i amunicji.

Pogląd zbieżny z powyższym zaprezentował Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 sierpnia 2002 r. wydanego w sprawie o sygn. akt III SA 2976/00, stwierdzając, że "z treści udzielonego skarżącemu pozwolenia wydanego na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych nie wynika ograniczenie dotyczące posiadania określonej liczby egzemplarzy broni. W tej sytuacji,

odmowę wydania skarżącemu zaświadczenia na zakup kolejnego egzemplarza broni i wymóg złożenia wniosku o zmianę decyzji przyznającej prawo do posiadania broni w zakresie ilości jednostek, należy uznać za nieuprawnione, wynikające z interpretacji nieznajdującej oparcia w przepisach ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji".

Powyższą tezę tutejszy Sąd w pełni akceptuje i traktuje, jak własną.

Na marginesie podkreślenia wymaga też okoliczność, że konstatacja zawarta w skarżonym postanowieniu, iż brak jest podstaw, by twierdzić, że można nabywać kolejne egzemplarze broni z mocy uchylonej ustawy, pozostaje w oderwaniu od treści omawianego art. 12 ust. 2. Źródłem uprawnień do nabycia broni nie jest bowiem dawna ustawa, a ważne pozwolenie na broń posiadane przez stronę.

W świetle powyższego uznać należało, iż nie zachodziły przeszkody wskazane w skarżonym postanowieniu, uniemożliwiające pozytywne rozpatrzenie wniosku strony.

W związku z powyższym, uznając że skarżone postanowienie narusza prawo, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł, jak w pkt 1 wyroku, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 270).

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 wyroku zostało wydane w myśl art. 152 powołanej ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- -----